

Č. j.: MPSV-2023/184758

Žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím – vymáhání škod způsobených MPSV

Dotaz ze dne 3. 9. 2023

Ministerstvu práce a sociálních věcí bylo dne 3. 9. 2023 doručeno Vaše podání, ve kterém uvádíte: „MPSV nám na základě usnesení Městského soudu v Praze č. j. 8 A 5/2023- 32 ze dne 24. dubna 2023 zaplatilo za nečinnost ministra Jurečky náklady řízení 1000 Kč.“ V souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, požadujete odpověď na otázky:

1) kdo nahradil MPSV tuto způsobenou škodu dle ZP, § 250 (1) nebo podle jiného předpisu?

2) Kdo jmenovitě odpovídá za vymáhání škod způsobených MPSV?

3) Co všechno tato osoba učinila pro vymožení způsobené škody?

K Vašemu dotazu obecně sdělujeme:

Odpovědnost za škodu zaměstnance ve smyslu zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, lze chápat jako zaviněné porušení povinností při plnění pracovních úkolů. Obdobně je tomu u státních zaměstnanců dle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě. V rámci MPSV projedná vznik odpovědnosti za škodu poradní orgán ministra, jímž je škodní komise. Jestliže dojde ke vzniku odpovědnosti, je zaměstnanec, který škodu způsobil, vyzván, aby škodu dobrovolně uhradil. Zákoník práce neumožňuje zaměstnavateli jednostranným úkonem srazit vzniklou škodu zaměstnanci ze mzdy, srážka je možná jen na základě dohody mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Není-li dohoda možná a škoda není uhrazena dobrovolně, je třeba ji vymáhat standardní soudní cestou civilní žalobou o zaplacení, tedy s povinností tvrdit rozhodné skutečnosti a tyto skutečnosti prokázat. Teprve na základě pravomocného rozsudku nalézacího soudu je možno přisouzenou částku vymáhat standardním postupem při výkonu rozhodnutí dle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád.

1) Náklady řízení ve věci projednávané Městským soudem v Praze sp. zn. 8 A 5/2023 nebyly ministerstvu uhrazeny z titulu odpovědnosti za škodu dle zákoníku práce, neboť po standardně provedeném posouzení v rámci úhrady nákladů řízení nebyly zjištěny dostatečné relevantní skutečnosti k prokázání zaviněného porušení právních povinností při plnění pracovních úkolů konkrétního zaměstnance nebo státního zaměstnance.

2) Po projednání škodní komisí, nedojde-li k dobrovolnému plnění, je věc předána oddělení právní podpory správních činností k posouzení, zda bude náhrada škody vymáhána soudní cestou způsobem výše popsaným.

3) V dotazovaném případě nebyla s ohledem na shora uvedené skutečnosti žaloba o peněžité plnění podána. Nad rámec uvedeného lze dále doplnit, že i kdyby teoreticky byly zjištěny skutečnosti k prokázání zaviněného porušení povinností konkrétního zaměstnance, což však v daném případě nebyly, bylo by nutné posoudit pro navazující řádný postup i další související aspekty. V tomto případě lze doplnit, že podklady pro možný úspěch potencionálního civilního sporu nelze považovat za dostatečné. Soudní řízení by v takovém případě i s ohledem na výši částky bylo považováno za

nehospodárné a v rozporu se základními zásadami danými zákonem č. 219/2000 Sb.,
o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.